การวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น
จากการตราพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาระบบเกษตรกรรมยั่งยืน พ.ศ. ....

ผู้ซึ่งได้รับผลกระทบจากการบังคับใช้กฎหมาย

๑. หน่วยงานของรัฐ เช่น ส่วนราชการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒. สถาบันทางสังคม

๓. ชุมชนท้องถิ่น

๔. เกษตรกร

๕. ประชาชน

ผลกระทบที่เกิดขึ้นแก่บุคคลดังกล่าว

☑ ด้านเศรษฐกิจและสังคม

เชิงบวก การส่งเสริมและพัฒนาระบบเกษตรกรรมยั่งยืน เป็นระบบการผลิตทางการเกษตร การแปรรูป การจัดจำหน่ายผลผลิตทางการเกษตร ซึ่งรวมถึงวิถีการดำเนินชีวิตของเกษตรกร การพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่น นวัตกรรมหรือเทคโนโลยีทางเกษตรกรรม ที่คำนึงและรักษาไว้ซึ่งระบบนิเวศ การดำเนินการโดยภาพรวม คือ การสร้างกลไกที่มีเอกภาพในการสนับสนุนและส่งเสริมการทำการเกษตรให้ปรับเปลี่ยนจากรูปแบบที่ไม่มีความเข้มแข็งและยั่งยืนในการประกอบอาชีพ และยังส่งผลกระทบต่อฐานทรัพยากรธรรมชาติ รวมถึงความมั่นคงและความปลอดภัยทางอาหารทั้งผู้ผลิตและผู้บริโภคไปสู่รูปแบบการผลิตทางการเกษตรที่มีความเข้มแข็งและยั่งยืนเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและระบบนิเวศ การส่งเสริมและพัฒนาระบบเกษตรกรมยั่งยืนนั้นมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการทำเกษตรกรรมที่เข้มแข็ง สมดุล และยั่งยืนในทุกมิติ เกษตรกรมีความเข้มแข็งสามารถพึ่งพาตนเองได้ตามแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ส่งเสริมให้เกิดการรวมกลุ่มเกษตรกรเพื่อทำการเกษตรที่เข้มแข็งและมีความสามารถในการกำหนดนโยบายและเสนอแนวทางการปรับปรุงรูปแบบการเกษตรที่เกี่ยวข้องซึ่งนับเป็นกระบวนการที่สำคัญที่แสดงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อไปได้ในอนาคต หลังจากการตรากฎหมายจะทำให้เกิดระบบการผลิตทางการเกษตรที่มีความมั่นคงและความปลอดภัยทางอาหาร ความมั่นคงและความปลอดภัยในกระบวนการผลิต การแปรรูป ทั้งต่อเกษตรกร ผู้ประกอบการ และผู้บริโภคคือทั้งเกษตรกรและประชาชนทั่วไป ด้วยการส่งเสริมการใช้สารธรรมชาติทางการเกษตรในการผลิตและยุติการใช้สารเคมี มีระบบการตลาดสินค้าอาหารเกษตรปลอดภัย การฟื้นฟูภูมิปัญญาท้องถิ่น การอนุรักษ์พันธุกรรมพืชและสัตว์ในระบบเกษตรกรรมยั่งยืน อีกทั้ง ยังเป็นการส่งเสริมเพื่อแก้ไขปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศไทยที่มีความเสื่อมโทรมเป็นอย่างมาก เป็นการคืนผืนป่าให้กับระบบนิเวศ ผ่านการผลักดันพื้นที่การเกษตรกรรมยั่งยืนเพิ่มขึ้นเป็น ๕,๐๐๐,๐๐๐ ไร่ ในปี ๒๕๖๔ ตามแผนพัฒนาฉบับซึ่งจะเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวเพื่อป้องกันการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยแล้ง อุทกภัย และภัยพิบัติอื่นๆ รวมถึงช่วยพัฒนาที่ดิน คุณภาพดินและคุณภาพน้ำที่เสื่อมโทรม

นอกจากนี้ ในปัจจุบันการประกอบอาชีพเกษตรกรรมของเกษตรกรนั้น มีประเด็นปัญหาหลายประเด็นที่ส่งผลกระทบในเรื่องความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้ ดังนั้น ในการส่งเสริมและพัฒนาระบบเกษตรกรรมยั่งยืนนั้น

จึงเป็นการแก้ไขปัญหาในประเด็นที่นอกเหนือจากด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอีกด้วย ผลกระทบเชิงบวกในประเด็นดังกล่าว เช่น การแก้ไขปัญหาในด้านสิทธิในที่ดินทำกินของเกษตรกร ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญในการพัฒนาการเกษตร ทั้งการเกษตรกระแสหลักและการเกษตรกรรมยั่งยืน ไม่ว่าจะเป็นประเด็นเรื่องสภาพปัญหาในการถือครองที่ดิน กรรมสิทธิ์ในที่ดิน และปัญหาในการพัฒนาที่ดิน ปัญหาเกี่ยวกับการสนับสนุนและส่งเสริมด้านสิทธิชุมชนในการจัดการทรัพยากรที่ดินของรัฐและของเอกชน

นอกจากนี้ การส่งเสริมและพัฒนาระบบเกษตรกรรมยั่งยืน ยังเป็นการยกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกรไทยให้สามารถมีความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน สามารถดำรงชีวิตได้ด้วยตนเอง ตามศาสตร์พระราชาและหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาภายใต้เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) ทั้งในประเทศไทยและของประชาคมโลกในเรื่องการขจัดความหิวโหย (Zero Hunger) บรรลุความมั่นคงทางอาหาร ส่งเสริมเกษตรกรรมอย่างยั่งยืน เป้าหมายที่ ๒ เป้าประสงค์ที่ ๒.๔ เป็นการสร้างหลักประกันว่าจะมีระบบการผลิตอาหารที่ยั่งยืนและดำเนินการตามแนวทางปฏิบัติทางการเกษตรที่มีภูมิคุ้มกันที่จะเพิ่มผลิตภาพและการผลิต โดยคำนึงถึงการรักษาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและระบบนิเวศ

ผู้ได้รับผลกระทบเชิงบวก

เกษตรกรที่ปรับเปลี่ยนรูปแบบการเกษตรเป็นเกษตรกรรมยั่งยืน รวมถึงชุมชนโดยรอบจะเป็นผู้ที่ได้รับผลกระทบเชิงบวกที่สำคัญ โดยก่อให้เกิดความสามารถในพึ่งพาตนเองได้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการตลาดจากผลผลิต/ผลิตภัณฑ์ปลอดสารเคมีจากครัวเรือนอย่างยั่งยืน มีอาชีพที่มั่นคง มีการจัดตั้งสมัชชาที่เกษตรกรสามารถกำหนดทิศทางการดำเนินการเองต่อไปได้ มีสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาระบบเกษตรกรรมยั่งยืนเป็นผู้สนับสนุน ประชาชนทั่วไปที่เป็นผู้บริโภคจะมีโอกาสเข้าถึงอาหารที่มีความปลอดภัยจากสารเคมี มีสุขภาพที่ดี ประเทศไทยจะมีฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ได้รับการดูแล บำรุงรักษาให้มีความอุดมสมบูรณ์ แก้ไขปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นและกำลังส่งผลกระทบในวงกว้าง

ในด้านเศรษฐกิจนั้นประเทศไทยจะมีผลเชิงบวกในมิติของการเป็นแหล่งอาหารที่มั่นคง การสร้างงานสร้างรายได้ในชุมชนท้องถิ่นทั่วประเทศ ประชาชนได้รับการยกระดับคุณภาพชีวิตโดยเน้นการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารที่ปลอดภัยต่อสุขภาพ สามารถส่งออกเพื่อสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจให้กับประเทศและเกษตรกร มีขีดความสามารถในการแข่งขันด้านอาหารปลอดภัยที่มีมาตรฐาน จากครัวเรือนสู่ครัวโลก ทั้งสินค้าที่ยังไม่ได้แปรรูปและแปรรูปผลิตภัณฑ์แล้ว